



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Septem Illustrium Virorum Poemata

Amstelodami, 1672

Poemata Alexandri Pollini Florentini.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11215

POEMATA
ALEXANDRI
POLLINI
FLORENTINI.

POEMATA
ALEXANDRI
POLINI
FLORENTINI

ALEXANDRO VII.
PONTIFICE MAXIMO
RENUNCIATO,
AD FERDINANDUM
FURSTENBERGIUM

Sanctitatis suae Cubicularium intimum.



Ureus illuxit nostris, Fernande, vocatus
Ominibus votisque dies. Jam lumine claro
Contigimus, cæcas cupidâ quod mente per
umbras

Vidimus, arcanos ausi prævertere fines
Fatorum, dum quæ præclara & certa relinquit
Signa olim ætheria veniens ab origine virtus,
Insequimur, legimusque animæ vestigia magnæ.
Nunc licet in summo regnantem culmine rerum
Suspicere: & triplici nunc majestate verendum
Demisso colimus vultu, genibusque minores
Oscula adoratis properamus figere plantis.
Regnat ALEXANDER. Subito viden' imbribus actis
Purpureo ut ridet pacatum lumine cælum!
Ut nitidi redeunt post tristia tempora soles,
Et mites Zephyrorum animæ! circum aspice, tellus
Ut properè varios summisit læta colores!
Quam dulci aëriæ volucres clangore per auras
Venturo indicunt hilares nova gaudia sæclo!

A 2

Aspice;

Aspice, compositis immotum ut fluctibus æquor
 Post fœdas nunc primùm hiemes, ventosque refedit!
 Cerne Urbem effusam, plausuque infueta frementem,
 Lætitiæque simul jactas ad sidera voces
 Accipe, non falsos populi exultantis honores.
 Nam memorant, cælo tandem ut miseratus ab alto,
 Antiquâ humanos Genitor pietate labores,
 Regnandum huic dederit magnis virtutibus orbem;
 Auxilium fessis præsentî numine rebus
 Qui ferat, & duro Europam sub fasce gementem,
 Bellorumque diu tot tempestatibus actam
 Qui levet, ac profugæ revocet bonus otia Pacis.
 Nec tamen ultrices generosi pectoris iras
 Non coquere, & justos animo versare dolores,
 Armaque sacrilegos meditari & fulmina in hostes.
 Hujus in adventu jam nunc pallere superbum
 Regnatorem Asiæ, trepidum atque extrema timentem,
 Seque peti terrâ & pelago, ferroque virisque
 Immenfas Orientis opes, Solymanque reposci.
 Parte alia, populos longè trans ardua claustra
 Italiæ, gelidum spectantia regna Booten,
 Et Rheni egregias fluvii que binominis urbes
 Lætitiæ miros imo sub pectore sensus
 Concipere, & veterem subito consurgere flammam.
 Hunc illum, auspiciis nuper cælestibus oras
 Quem videre suas venientem, aurisque secundis,
 Omniaque æternis obeuntem laudibus: illum,
 Quem Pietate & Justitia, quem sanguine clarum,
 Flexanimo linguæ eloquio, doctis que beatum
 Artibus, & castâ facilem dulcique Camcênâ,
 Attonitis inhians oculis, ceu præscia tanti
 Suspexit mirata boni Germania: triste

ALEXANDRI POLLINI.

Diffidium, tristesque iras, animosque rebelles
 Exarsisse satis : gentem jam tendere amicam
 (Chaoniæ ad nidum veluti per inane columbæ)
 Ad Tiberim, & magnæ properare ad mœnia Romæ :
 Jam sacros orare pedes, veniamque precari,
 Et pacem, certamque adeò exorare salutem.
 At fremitu majore ferunt, quæ munera terram
 Hesperiam, Latiumque, altam Mavortis & urbem
 Quæ maneant; propiùs quanta indulgentia cæli
 Aspiciat sacros orienti fidere colles.
 Hac finxisse tenus vates Saturnia quondam
 Regna per Ausoniam, & de fulvo sæcla metallo :
 Aurea nunc verè tali sub numine condi
 Tempora, jam reduci cum Virgine læta venire
 Omnia, detersâ prisci rubigine ferri.
 Jam decus antiquum, & solitos constare triumphos
 Principe ALEXANDRO Romanis arcibus : & jam
 Relligione Patrum, sanctæ & formidine dextræ
 Victorem latè gentes ab utroque receptas
 Litore, adoratæ imperio subjungere sedis.
 Hoc duce præclaras florescere protinus artes,
 Et Latiâ tellure novas jam surgere Athenas :
 Permessi mutare undas jam Tybride Musas,
 Desertoque Helicone, jugum celebrare Quirini.
 Hæc bona non dubio monitu mortalibus, addunt,
 Ex illo speranda, Heros quo tempore primùm
 Attigit exoriens venientis lumina vitæ :
 Cùm summo ætherii residens in vertice Olympi
 Regius ardenti fulgeret Juppiter auro,
 Et vaga composito circum famulantia motu
 Inter se aspicerent radiis felicibus astra :
 Lydia materno cælestia pignora tellus

Cùm gremio exciperet, quàm sese urbs erigit alto
 Clara jugo, fecunda virum, decorumque creatrix,
 Regales fulva pueros sub matre, superbum
 Insigne attollens, nec sanguinis immemor alti
 Cognatam ostentans nota sub imagine Romam:
 Cum domus egregios intra generosa penates,
 (Nomen avis, atavisque ingens) longo ordine vivos
 Monstraret puero vultus, & facta suorum
 Mirari, inque sacris vestigia figere signis,
 Et patrio in teneris laudum consuescere amori.
 Nec majora silent regni argumenta futuri,
 Haud obscura, virum veniens ubi reddidit ætas,
 Quæ dedit ille: Dei purâ super omnia plenum
 Relligione, metuque animum, niveosque pudici
 Pectoris, invictosque, ullo sine vulnere, mores:
 Tum largè nitidis haustas de fontibus undas
 Cælestis Sophiæ, Themidisque, & Palladis artes,
 Quis populos regere imperio, quibus aspera doctus
 Flectere corda hominum, positis olim effera bellis
 Sæcula felici mitescere pace juberet.
 Quid referam, ut lætos augustæ frontis honores
 Ingeminant, celsosque animos, mentemque benignam,
 Regificasque manus, facilemque ad præmia dextram?
 Quid studium, totque exhaustos terræque marique
 Pro re Romana, pro religione labores?
 Tot benefacta viri? quæ tu, Fernande, beatus
 Spectasti primis mirari assuetus ab annis;
 Et patrias etiam Rheni meditatus ad undas
 Tentasti Arctoas plectro levio per auras.
 Nunc quæ mira vides, propiore beatior almæ
 Frontis ab aspectu, pronâ quæque accipis aure,
 Quæque feret volvenda dies facta inclyta summi

ALEXANDRI POLLINI.

Principis, & nomen latè immortale, decusque,
Majori celebrare sono, grandique memento
Carmine, Mæoniisque modis attollere ad astra.
Divino ingenio, & præsentî numine vates
Quæ dabis, æternùm referens mirabitur orbis,
Et feri assiduè discant memorare nepotes.

A D

ALEXANDRUM VII.

PONT. OPT. MAX.

EUCCHARISTICON.

ME quoque sublimi è folio, PATER, aspicias, unde
Terrarum spatia, & terras obeuntia latè
Æquora despectas, cælumque ac sidera tangis
Arduus, & vigili mundum ratione gubernas.
Nec tua majestas, quod me quoque provida curat,
Deteritur: Phœbi nec lux sese inficit alma,
Senta quod ex alto lustrat loca, & infima tendit
Telluris, manesque adeò penetrare sub imos.
Sed simul emicuit cælo, tristem undique pellit
Squalorem, turpemque situm, nebulasque resolvit.
Atque ubi descendit magis, interiufque repostas
Rimatur latebras, fœtus & munera fundit
Cara magis, pretiosa auri argentique metalla,
Gignit & ardenti rutilos fulgore lapillos.
Haud aliter tu, MAGNE PARENS, quocumque salubres
Advertis radios, mentes animosque serenas,
Speque bonâ, & donis largè præsentibus auges.
Vel mihi quæ longè in tenebris femota jacebat,

A 4

Fron-

Frontis ut aspectu primo recreata beatæ,
 Regalique erecta manu, & decorata benigno
 Munere, vita redit! veterumque oblita malorum,
 Læta tuos inter dum se circumspicit, usque
 Fortunam secura novam, nova gaudia versat!
 Atque utinam illapsu divini luminis, auri
 Vena fluat, nostoque erumpant pectore gemmæ:
 Pulcrior haud inter lauros ederasque virentes
 Cinxerit ambrosios tibi crines ulla corona.
 Nam neque præpetibus superantes aëra pennis
 Me vincant aquilæ, nec dulci carmine olores,
 Nomen ALEXANDRI, laudesque, atque inclyta facta
 Tollere Pierio certantem ad sidera cantu.
 Te verò interea tacitus venerabor, & altè
 Divini ingenii quæ tu vestigia signas,
 Assiduè relegens, memori sub mente recondam:
 Discam aptis si fortè olim tibi solvere grates
 Vocibus, & tua conari, PATER, aurea dicta,
 Aurea, perpetuâ semper dignissima vitâ:
 Deque tuis tibi dona feram te digna, supremi
 Ut facimus sacras humiles ad Numinis aras.

A D

F L A V I U M C H I S I U M
 C A R D I N A L E M .

TU quoque supremo Patruï de fidere fidus
 (Cynthia fraternis clara velut radiis)
 Me tenui grates dicentem carmine, lætis
 Aspectas, Princeps inclyte, luminibus:

Cu-

Cujus in exortu toto lux aurea cælo
 Emicat, & campos lapsa per aërios
 Diditur, & pulsâ caligine protinus imas
 Undique jam terras conferit, & maria.
 Sed tua purpureo vestitur lumine Roma
 Largiùs, eximio & munere perfruitur:
 Teque suum decus, & lenimen dulce laborum
 Suspicit, & duro in tempore præsidium;
 Cùm scelerata lues miseram, & mendacia messis,
 Ah miseram! crebris mortibus horrificant:
 Nec cessare finit trepidam discordia Regum
 Vicina, armorum terribili sonitu.
 Ut patrio exiliens armata è vertice Pallas
 Infensos cælo terrigenas domuit,
 Pectore de sacro magni haud secus ipse Parentis
 Divino existis vividus ingenio.
 Continuoque feras acies, atque horrida fundis
 Faucibus eructata agmina Tænariis:
 Perque Urbem, & Latium Diras sine more furentes
 Ad nigra præcipites Tartara victor agis.
 Quaque triumphantem volucris fert gloria, vinctum
 Auro, & multiplici tempora fronde simul,
 Ignis ut in cælo cùm se novus exerit, in te
 Mentis quisque, avidos conjicit atque oculos.
 Surgere Ledaum vestris de montibus astrum
 Jam videt in mediis fluctibus Italia;
 Transque Alpes procul aërias, transque æquora, læta
 Jactatæ, heu! gentes omine suspiciunt.
 Jam fœdas sperant hiemes, cælique tumultus
 Desævissè, animas & posuisse truces.
 Tempora jam complessè canunt infesta Sorores,
 Staminaque auratis ducere velleribus:

Egregium everſo tandem ſuccurrere ſæclo
Demiffum niveis alitibus juvenem.
Hunc , patrios fulgere lares dum ſtemmate longo
Præclaris atavùm cernit imaginibus ,
Discere virtutem in teneris , verumque laborem
Cœpiſſe , & magnos reddere Chiſiadas :
Et cùm vix molli primùm pubeſceret ævo ,
Intrepido fortes corde gerentem animos ,
Unigenam caræ amplexus genitricis , & uda
Fugiſſe immotum lumina lacrymulis ,
Miſſo ut Hyperboreas magnis de rebus in oras
Adderet ingenti ſe comitem Patruo :
Perque nives celerem , perque horrida ſaxa ſecutus
Curreret , ad ſuperos quâ via pandit iter.
Et nunc , quod virtus olim ſua feſſaque votis
Poſcebant rebus tempora flebilibus ,
Ille ſedet regnans folio ſublimis in aureo ,
Juraque ſervatis mitia dat populis :
Tuque hoc jam pridem ſapere , & regnare magiſtro
Doctus , in imperii parte locatus ades :
Quicum partiri grave pondus , cui velit altum
Pectus ALEXANDER credere , & ingenium.
Ille adè te , ſacra feras qui juſſa per orbem ,
Pollentem eloquio mittet Atlantiaden ,
Quo revocante , diu pax ſuſpirata revifat
Europam , indigno reddita ab exilio :
Cum placidi jungent , poſito certamine , Reges
In melius verſis , ſcœdera , conſiliis.
At tibi jam video magni famulantia mundi
Sidera felici lumine , quâ properas :
Et tumidos molli clivo ſubſidere montes ,
Fluminaque obſequio currere prona tuo.

Jana

Jam video ventos impellere vela ferentes,
Et fervire sacris puppibus Hippotaden:
Neptunumque Patrem, & Nereidas exultantes
Accipere, & toto provehere usque mari;
Litoreque exceptum primo deducere gentes,
Lætitiæ resonis vocibus, innumeras.
Parte alia increpitat reditum deserta morantem,
Teque diu externis invidet Aufonia:
Et reducem hinc summis suspirat ab Alpibus, atque hinc
Expectat Tuscis obviam litoribus.
En venit, & terris emensis sospes, & undis,
In Latium cursu præpete fertur ovans:
Jamque viam ad sacras relegens secat impiger arces,
Mœnia jam victor FLAVIUS ecce subit.
Urbs effusa repente ruit, populusque Patresque
Optato properant pascere amore oculos.
Arduus ille sedet, nitidosque, aurum inter & ostrum,
Palladiis crines frondibus implicitus
Alta triumphali invehitur Capitolia pompâ;
Mox humilis sanctis oscula dat pedibus.
Interea fremituque hilari, plausuque resultant,
Ignibus & festis, atque fora, atque viæ.
Nec nivei, flavo quos flumine pascit olores
Agmine nunc Tybris profluus aurifero,
Nomen ALEXANDRI, & FLAVI, & facta inclyta cessant
In cælum æternis tollere carminibus:
Sæcla nec æternas volventia dicere laudes
Cessabunt, vestris aurea muneribus.

A D

A D

AURELIUM MARROCHIUM,
 SCIPIONIS CARD. S. SUSANNÆ
 M E D I C U M.

HOc tibi me, Aureli, vestrum quoque numen Apollo
 Sollicitum jussit mittere epistolium :
 Artis ut auxilio, quam tu meditaris, & unam
 Eximiè, præstanti excolis ingenio,
 Nascenti occurras morbo, longumque minanti,
 Ni reprimas, toto corpore supplicium.
 Ex quo etenim Domini vos mollia jussa secuti
 Urbe procul dulci vivitis exilio,
 Et miserâ ambitione procul, dulcissima, forsan
 Immemores nostri, gaudia percipitis ;
 Hîc mihi nescio quæ trepido submittitur imis
 Visceribus tristis fœdaque pernicies.
 Nam vapor effusus ferventibus undique venis
 Incipit indignis urere membra modis.
 Jamque vari passim existunt, papulæque rubentes,
 Inficit & medias pustula rupta manus :
 Pruritusque vagi, & scabræ rubiginis optat
 Assiduo impatiens stringier ungue cutis.
 Præsertim dulces ubi suadent carpere somnos
 Aurea jam cursu sidera præcipiti,
 Sanguis inardescens stimulis pertentat acutis :
 Nec requies molli mî datur ulla toro.
 Vixque renascentis Phœbi sub lumina prima
 Excipit irriguo sparsa sopore quies.

Unde

Unde autem infelix vitium incessisse repente,
Et miseros artus corripuisse putem?
Non ego cùm flammam Procyon, radiosque malignos
Spargeret, aut mihi luce sub Erigones,
Pocula ficcavi generosi ardentia Bacchi
Largius, appositæ nec nocuere dapes.
Dira neque immodico bilis succensa labore,
Nec cura aut studio est mens agitata gravi.
Sed molles aluere epulæ, cyathisque minutis
Infusa est gelido plurima lympha mero:
Et matutini captato frigore roris,
Mox vacui longos sedimus usque dies.
Nec dubitavi etiam mersare salubribus undis
Interdum, ac tepido spargere membra lacu.
Quid, liquidum, medioque agitatam Aquilonibus æstu
Quod cælum in tectis ducimus æriis!
Ipse tamen quæ causa malum hoc induxerit, altè
Vestiga, & celerem, dum licet, affer opem.
Affer opem, & propera labem compescere, si te
Ulla movent dulcis jura sodalitiis.
Seu sit abundanti salientem sanguine venam
Tundere opus, succosque elicuisse putres;
Seu jecore ardenti ingesto medicamine flammam
Opprimere, atque alvum ducere consilium est;
Huc ades, Autumnus labentis dum finit hora
Lenis adhuc, dum sic fera moratur hiems.
Quam cupimus debere tibi, molire salutem,
Conceptumque ægro pectore pelle metum.
Eveniet: tibi perpetuò sic vota secudent,
Et faveant cœptis numina læta tuis:
Principis & magni viridi dent robore vitam
Proferre ad Pili tempore longa senis.

A D

A D

F E R D I N A N D U M
F U R S T E N B E R G I U M ,*De reditu in Germaniam cogitantem*
anno CIO IDC LIV.

CUi fausta læto sidera lumine
 Rifere, molli quem placidæ finu
 Fovere nascentem Camœnæ, &
 Ambrosiis aluere succis:
 Cui ductus altè sanguis, & inclytæ
 Longo sequentes ordine imagines,
 Chartæque signantes parentum
 Facta, domûs monumenta magnæ,
 Monstrant avito nobile iter gradu
 Virtutis, arces quæ datur igneas
 Inire, doctrinæque suadent
 Aërium superare culmen:
 Laboriosâ nil opus aleâ
 Mutare dulces exilio lares,
 Et quærere incertum remotis
 Regna procul peregrina terris.
 Sed te beati vividus ingenI
 Adegit ardor limina linquere
 Paterna, præclaros ut exul
 Egregius fugeres penates
 Prima in juvena. Nec sine numine,
 Fernande, Divûm, principe in urbium
 Resistis, ingentemque lustras
 Latè oculis animoque Romam.

Jæ

Jacere moles nubibus aspicias
Olim propinquas, & decora imperi
Miratus, immani ruina, &
Marte doles cecidisse vestro.
Mox de superbo pulvere nomina
Majora cernis, regnaque surgere
Æterna, quæ victrix per orbem
Religio, pietasque summis
Æquavit astris. Impiger ultimo
De fonte, rivos hîc sapientiæ
Hauris, & ad plenum benignâ
Longa sitis fatiatur undâ.
Purum vetusti temporis aureas
Hic pectus artes combibit, & sacra
De fronde jam nectis coronam
Crinibus, Ausonioque vates
Incedis inter carmine nobilis,
Cui plaudit amnis regius assonans,
Collesque septeni resultant,
Quo Latia recreantur aures.
Natale fratres imperiis solum
Bellisque foetum pectore Martio
Colant tuentes, & sub Arcto
Auspiciis volitent secundis.
Ad pulcra pacis munia te vocat,
Pofcitque cælum mitius: huc tua
Te sistit, & celfos honores
Insequitur generosa virtus.
Ut orba dulci conjuge, & unico
Fœcunda nato, mœsta tenet parens
Amplexa cedentem, nec udo
Fixa finit properare vultu:

Sic

Sic Roma cari dum capitis fugam
 Rumore tristi nunc timet anxia,
 Supplex moratur, sic amici
 Te precibus retinent Quirites.

A D
 A U G U S T I N U M
 F A V O R I T U M .

Q U I pectus ardor versat, & intimas
 Urit medullas, purus, ab ignibus
 Demissus æternis, & usque
 Ætheriâ recreatus aurâ:
 Vernante qui te sanguine vividum
 Tellurem inertem linquere, & arduas,
 Auguste, sublimem volucris
 Ingenio superare nubes
 Cogit, relictas mox humilem super-
 Volare terras, litora duplicis
 Diversa latè quâ refusâ
 Oceani feriuntur undâ:
 Interminatas quò sapientiæ
 Quæras avaro divitias sinu,
 Opeſque doctrinæ beato
 Egregias animo reportes,
 Non ille fracto lenior impetu
 Residet usquam: non alio minùs
 Sub sole ferveſcet: nec istam
 Lympha sitim gelidumve flumen
 Restinguet ullum, tu nisi jam vagus
 Ales resistas, Græcia nobiles

Magnumque spirantes ruinas
 Servat ubi, propriumque bustum.
 Fluentis auri pulvere sub sacro
 Metalla, gazas impiger obrutas;
 Gemmasque defossas, Eois
 Invenies pretiosiores.
 Seu plana lustres, seu juga montium
 Ferare circum, seu loca legeris
 Pulsata Neptuno, secundum
 Seu placidos spatieris amnes;
 Arcana docti pectoris audies
 Miro eloquentes digna silentio
 Umbras, & immortale duces
 Aure avidus sitiente nectat.
 Sub dulci Hymetti culmine, vitreas
 Ilissi ad undas ipsa canit sedens
 Regina, divinosque flores
 Cecropio Sophia ore fundit:
 Quos tu sequaci corripens manu,
 Novisque pennis altius evolans,
 Insignem, & æternam, relictâ
 Rursus humo, referes coronam.

I N
 P H I L O M A T H I S
 MUSAS JUVENILES.

Quid iste fert libellus? aut quid suspicer
 Venisse in auras luminis fetum ingenium
 Sublimis, altam nec fateri originem?
 Vultuque ficti sub parentis, per manus,

B

Per-

Perque ora circùm jam volare nobilem ?
 Sirenas ane condidisse carmina
 Divina, mundi temperantes astricos
 Choros, & imis, munere infueto Deûni,
 Audita terris ? ane Pindi in vertice
 JUVENTÆ honore Phœbus æterno nitens,
 Inter Camœnas ore meditatus sacro
 Hæc ipsa fudit ? sive in Elyfia pii
 Convalle, gentis aureæ priscum genus,
 Dedere vates dicta præclara, aurea, &
 Defueta primùm, jamque turpi inertia
 Deleta, nostro reddidere tempori ?
 Mirare, Lector, quicquid est, ac suspice ;
 Mentisque magnæ dum legis vestigia,
 Latens adora numen (haud vana auguro,
 Humana si secundus aspicit Deus)
 Aperto adoraturus olim in lumine.

A D

H I E R O N Y M U M
 A L E A N D R U M.

De morte Aldina catella festivissima.

ERgo illa dulcis, illa multùm amabilis,
 Illa albula, illa delicata, illa innocens
 Catella vixit ? & tulere numina,
 Tua Aleander interire gaudia ?
 Nec ulla castis invocata versibus
 Lucina præfens (heu nefas!) laboribus
 Periclitantis affuit puerperæ ?
 Nec ipsa, dudum cujus ignem acceperat

Sub

Subblandientis acta vi Cupidinis,
 Injuriosa fata Cypris reppulit?
 Sed nos querelis quid fatigamus Deos?
 Summum Deorum facta crimen conqueri.
 Olim (& quis hoc non credat?) alma cœlitum
 Venus voluptas, alma pulcritudinis
 Dea, ut puellis usquequaque blandula
 Catella sivevit assidere bellulis,
 Habere & ipsa concupivit candidam,
 Quicum jocosa lusitet, caniculam.
 Nulla at peractis procreata sæculis
 Amore digna cœlitum canicula est.
 Modo ista amori destinata Cypridis
 ALDINA venit bella in auras luminis.
 Vifam sibi hanc repente Diva furripit,
 Qua nulla posthac pulcrior videbitur.
 Ergo, Aleander, jam dolere desine.
 Ne tu occidisse crede quam desideras,
 Fallacis umbram dum vides imaginis.
 Sed gaude, & ultrò gratus offer muneri
 Divæ, lepores quæ tibi dedit suos:
 Quæ nunc magis magisque amica permanet
 Tibi, venustatemque, & omnem cœlitum
 Pro munere isto comparavit gratiam.

A D E U M D E M,

De lacrymis Deorum edifferentem.

FLerent dolentes fata si quando aspera,
 Guttis per ora lucidis manantibus
 Serena Divûm lacrymasse lumina
 Prisci Poëtæ tradidere temporis.

B 2

Ve-

Verùm nefanda ex quo perosi crimina ,
 Imbuta queis iniqua ferri sæcula ,
 Contaminato subtrahunt se aspectui ,
 Videre nulli fas fuit mortalium
 Mirabiles quæ cælitum sint lacrymæ :
 Nunc tu , Aleander , perspicaci acumine
 Obducta visum tendis ultra nubila ,
 Cælumque lustras penitus : en , quòd videris
 Non usitato more flere numina ,
 Non usitatâ edisseris facundiâ.
 Euge ô beate ! Tu tenebras discutis ,
 Lumenque portas , quo nitentes lumine
 Verè Deorum lucidæ sunt lacrymæ.

IN BIBLIOTHECAM
 F R A N C I S C I
 B A R B E R I N I C A R D .

PRæceps furentis orbe dum ruit toto
 Procella Martis , jamque terror incessit ,
 Calidaque cædes undique imbuit campos ;
 Ab imminente vastitate quo fervet
 Trepidæ Camœnas , literasque palantes ,
 Sacri Senatus columen , & decus magnum
 FRANCISCUS , arcem providâ pius curâ
 Munivit , ornavitque , vimque congestit
 Studio , labore , dexteraque regali
 Huc aureorum maximam libellorum .
 Vos hinc procul sæcessite in malas oras

Blattæ

Blattæ nocentes, quò mali vocant libri.
 Satis superque munera inter & curas
 Regni, diurnâ solus, atque nocturnâ
 FRANCISCUS hæc conteret manu chartas.

A D

JOANNEM BARCLAIUM,

Flores studiosè educantem.

Quæ tibi culta novos flatè parit area flores,
 Quæque nitet vario picta colore seges,
 Quàm cito, Barclai, defecerit! improbus Auster
 Dejicit, aut densâ decutit imber aquâ:
 Solibus aut æstus veniens ardentibus urit,
 Aut legit, & rapido demetit ungue manus.
 Haud ita quos lepidis cultu meliore libellis
 Divini flores inferis ingenii.
 Nam Charites Musæque fovent, sparfique beato
 Nectare, perpetui veris honore vigent.
 Nec deerunt unquam inscripti tua nomina flores,
 Longa licet studio perpete sæcla legant.

CÆSARIS COMMENTARIA
 CORROSA A MURIBUS.

Quòd mille libros inter, hunc immaniùs
 Laniasse mures aspicias,
 Quo bella Cæsar inclyta, & victorias
 Hac qua peregit fortiter
 Dextra, exaravit doctè, id imprudentiâ,
 Casive factum ne puta.

B 3

Nam

Nam dum coronâ cingit, ac sedet diu
 Castella circùm, aut mœnia,
 Edendi amore adegit, ac penuriâ,
 Dolo undecumque & machinis
 Periclitantes aggredi, & consumere
 Excepta murium agmina.
 Ex illo inustum dedecus, & injuriam
 Transmissam adusque posteros,
 Auctoris haud oblita, fortis natio
 Reponit, atque ulciscitur.

A D

JUVENEM PICTOREM.

DUm vivo discis tabulas animare colore,
 Et varios natura effert quos dædala flores,
 Graminaque, & dulces anni per tempora fructus
 Dum simulas, laudum juvenili captus amore,
 Disce simul pulcris animum virtutibus altè
 Imprimere, atque Dei sacram mediâ ipse locatam
 Effigiem quam mente geris, fuligine turpi
 Ah cave commacules, & celso è culmine jam jam
 Præcipitem, tetro vitiorum in gurgite volvas.
 Ah cave, dum violasque, rofasque, & candida pingit
 Lilia docta manus, tristes sub pectore dumos,
 Atque venenatis radicibus inferat herbas
 Aëtus amor furis, nimiumque effræna cupido,
 Pullulet unde tibi scelerum densissima silva,
 Pœnarumque gravis nullo non tempore messis.

D E

D E

C H R I S T I N Æ

*Suecorum, Gothorum, Vandalorum Regina
adventu in Urbem.*

A Ccessu, REGINA, tuo nova frigora in Urbem
 Cur tulit, & gelidos ventus ab axe dies?
 Infolitum frangi regali virgine non est,
 Et rigidum Boreæ pectus amore capi.
 Nunc Dominam ille suam sequitur terra que marique,
 Et fugit in patriis sceptris aliena plagis.
 Quòdque videt tenero doctas sub pectore Athenas,
 Extuderunt Graiùm quidquid & ingenia,
 Hoc capitur magis, & veteres reminiscitur ignes,
 Te quoque Cecropium dum putat esse genus.

D E

A L E X A N D R I VII.
PONTIFICIS OPT. MAX.*secessu in Albanum.*

E Cce ubi ALEXANDER longam secessit in Albam,
 Et Romam veteri restituit patriæ,
 Juppiter ipse gravi in vectus per inania curru
 Descendit prono plurimus obsequio.
 Mox colere & Phœbus, radiis ornatus & auro,
 Luce suâ lumen clarius appropinquat:
 Nympharumque chori lacubus sylvisque relictis,
 In numerum adventu Principis exiliunt:

B 4

Et

Et circumpositæ effundunt sese undique gentes,
 Ut sacris humiles oscula dent pedibus.
 Urbs dolet interea ingeminans deserta querelas,
 Suspiratque sui mœsta Patris reditum.
 Parce tamen, pia Roma, queri. ne gaudia Matri
 Antiquæ exigui temporis invidias.

A D

P. S F O R T I A M
 PALLAVICINUM S. J.

De historia Concilii Tridentini ab eo scripta.

C Lara ducum soboles, bellatorumque propago,
 Qui veteres forti nomine reddis avos;
 Tu licet abnueris Martem, & meliora secutus
 Palladiis jam cælum artibus attigeris;
 Arma tamen fato generis te, duraque bella,
 Atque triumphato laurus ab hoste manent.
 Indomiti vel nunc infracta superbia monstri,
 Totque dabat populis qui modo damna furor,
 Quem novus Alcides, & ferro aggressus & igni,
 Divini extincti viribus ingenii,
 Quam peperit palmam! quæ venit adorea! quantus
 Inde tulit plausus nomen ad astra tuum!
 Ille quidem edomuit postquam portenta, domari
 Postremam victor comperit invidiam.
 Tu major, simul indomitum certamine primo
 Et superas hostem, Sfortia, & invidiam.

I N

I N
ORATIONEM FUNEBREM
JO. JACOBI BUCCARDI,
*habitam Romæ in morte Nicolai Claudii
Fabricii Perescii.*

ÆTernæ in Urbis luce, confessu Patrum
Favente, Romano ore cultuque exequi
Potuisse laudes plurimas & maximas
Extincti acerbo funere, heu, Perescii,
Buccarde, res est magna, factuque ardua:
Sed, qua executus ipse, præclaram, aurcam
Orationem efferre qui possit fatis,
Rem magnam & is præstiterit, ac perarduam.

I N
P A N G L O S S I A M,
*de laudibus ejusdem ab eodem Buccardo
collectam.*

QUOD nomen laudesque tui celebrare Peresci
Institerunt variæ linguis longo ordine gentes,
Nobilitas, virtusque viri, & benefacta reposcunt
Æterna, Oceanum ad geminum dispersa per orbem.
At pariter bene quod celebrant, laudantque disertè,
Laus, Buccarde, tua est: tua enim facundia primùm
Emicuit; vitamque, & grandia facta secutus
Deslesti, egregii casum miseratus amici.

B 5

Quæ

Quæ circum accipiens longè exaudita, resultans
Assonat, ingeniumque tuum sibi vendicat Orbis.

A D
FELICEM ZACHIAM,
NATALIS RONDININI
defuncti matrem.

VIdit ut ereptum properato funere natum,
Flentibus immoto pectore mater ait;
Mortalis genui mortalem, animoque supremum,
Cum peperit, occurrit tempus & atra dies.
Vana tamen ratio, & rerum te fallit imago,
Pace tuâ liceat dicere, docta parens.
Perlege NATALEM celebrantium carmina, in ævum
Carmina divinis edita ab ingeniis:
Teque immortalē nati de nomine, & illum
Laudibus æternum vivere nosce suis.

SOLARIUM ABSQUE GNOMONE
BERNARDINI SPADÆ CARD.

HOrarum interpres quod nullâ tangitur umbrâ,
Tempora sed toto linea sole notat,
Multa animo volvis, dum causam quæris, & esse,
Quidquid id est, miræ colligis artis opus.
Falleris: hîc puro splendent ubi cuncta nitore,
Et Domini fulget lumine clara domus,
Haud locus est umbræ: non hîc famulantibus horis
Dum properat, raptim tempora lapsa docet;
Usque

Usque sed eximiè dilecti Phœbus ab alto
Nobile in obsequium Principis ipse venit.

A D

F E R D I N A N D U M
F U R S T E N B E R G I U M .

De Thynni capite dono missò.

Misisti mihi, Ferdinande, munus
Magnum, Juppiter! atque sumtuosum:
Sed magnum quod amiculo immerenti
Næ malum dedit, ac repentiè vivum, &
Videntem, propè ad incitas redegit.
Nam dum religio mihi, quod abs te
Tuisque è manibus venit, minuta
Ferro in frustra secare, nec puto fas
Tam cari capitis perire formam,
Et simul meditor frui beato
Lætus munere, & unctiore cœna;
Ære mi fuerunt paranda grandi
Arma, vasaque grandiora, molem
Tantam quæ caperent, focoque & igni
Admotam coquerent, tripus, ahenum,
Lancesque, & patinæ, paropsidesque.
Tum quæ silva lari advoluta! quantus
Incendit modicos rogi penates!
Quanta, heu, diluvies profusi olivi
Ferclum immanè super! lucerna tantum
Nostra vix biberit decem per annos.
Proin tu, cùm tibi monstra belluofus

Mit-

Mittet Oceanus, vagique fluctus
 Hæc ad litora verterint tremendum
 Balenæ spatium, memento turpe
 Destinare aliò caput, docendus
 Fortunam, & loculos breves amici
 Metiri pede veriore. non hæc
 Decent munera pauperem culinam.

A D E U M D E M,

Die ejus natali.

O Ctobres salvete Idus, lux sacra: Maronem
 Quæ fudisti auras prima sub ætherias.
 Tuque adeo mihi lux salve, quæ proxima surgis:
 Lux mihi natali sanctior usque meo.
 Unde sibi reduces apponit & ordinat annos,
 Et signat niveis tempora læta notis,
 Æmula divino condit qui carmina Vati
 Fernandus, Musâ proximus, ut genesi.

VILLA OSTIENSIS
 SACCHETTÆ FAMILIÆ.

Urbis in antiquæ, nitidi non indiga cultus,
 Villa solo, ad primum continuata mare,
 Hinc Romam, adversæ cineres Carthaginis illinc
 Prospecto, & Tyrii diruta regna ducis.
 Neq̄ facies animos aufert mihi proxima tantum,
 Litore ab opposito gloria quanta venit.
 Fastidit si Roma, procul miratur, & optat
 Invida delicias Punica terra meas.

S O.

S O M N I U M,

Ruri sub conopeo arundinibus suspensio.

Effe quid hoc dicam, tanta inter gaudia detur
 Ducere cum solidos hinc sine nube dies,
 Quod, simul incipio molli requiescere lecto,
 Terrificant animum somnia nigra meum?
 Nam subito tristi percellor imagine, & ingens
 Incessit miseris terror ab historiis.
 Vel mihi præteritâ cum nocte miserrimus ultro
 CANNARUM occurrit casus, ut obrigui!
 Ergo perpetuo vigilantem vivere tanti est,
 Et fugere horribilis dira pericla tori.

V I L L A F A R N E S I A
 I N J A N I C U L O.

Villa solo & cælo felix, & clara vetusto
 Nomine, nil fumum, nil moror Urbis opes.
 His Pater optavit regnum sibi Janus in oris,
 Et posuit nostro mœnia prima iugo:
 Quæque olim eduxit regalia tecta sub auras,
 Credibile est spatium clausa fuisse meo.
 Nunc titulo melioris heri, cultuque recenti
 Nobilis, egregio munere læta fruor.

A D

A D

JACOBUM WALLIUM
E SOCIETATE JESU,

*Cum Michaëlem Angelum Bonarrotum, sculptorem
& pictorem summum, Aretinum appellasset,
cum debuisset dicere Florentinum.*

Vatum maxime, quot fuere, Walli,
Quot sunt, quotque aliis erunt in annis;
Quid Florentia pulcra nobilisque
Urbs de te meruit misella tantum,
Ipsi ut Praxitelem suum, atque Apellem
Unus tu eriperes iniquè, & istud
Inter cetera lumen invideres?
Si nescis, graviter tulere cives.
Quod ni præproperè parumque cautè
Dictum continuo palam recantas,
Edico tibi, non inultum abibit.
Nam multabere patriâ vicissim:
Nec te illi Grudium ferent poëtam,
Brugæ nomine nec tuo ferentur:
Sed jactaberis usque Mantuanus
Vates, & Venusinus usque, & UMBER.
Res est non minimum timenda Walli.

FER-

F E R D I N A N D O
FURSTENBERGIO.

NObilibus longæ deprenso in collibus Albæ
Crura facer mihi cum lentè percurreret ignis,
Et miseros artus stimulis arthritidis acutis
Ureret, ac toto tentarer corpore, demum
Decubui fessus monitu imperioque medentùm.
Accipe nunc, Fernande, tori quæ commoda nostri,
Deliciæque, quibus cessantem frangere morbum
Sperabam, victorque feros superare dolores,
Moxque frui lætus jucundi gaudia ruris.
Principio apparet lecti modus haud ita magnus:
Tres in fronte pedes, paulò plus tentus in agrum,
Dimidiamque pavimento vix altior ulnam;
Unde solum digitis pulsare micantibus imum,
Perque leves auras jactatis ludere talis,
Mite laboranti solamen. Culcita duris
Durior imposta asseribus, non illa minutis
Aut plumis infarta, aut vellere pinguis Ibero.
Cyniphiis tondent sed quale in vallibus hirci,
Horrentesve apri, Numidæve in montibus ursi,
Tomento oppletur Cilicum de stamine faccus.
Involvit super hunc animosis sospes ab Euris,
Et decimo fluctu, foedisque agitata procellis
Carbasus, afflutis obtendens vulnera pannis.
Nauticus horrescit supremo tegmine cento,
Blattarum ac tinearum epulis subductus, & unde
Diripuerè dapes magno certamine mures.
Cætera (quod multo mireris non sine risu)

Re-

Regifico surgunt luxu, textuque renident
Attalico, & Babylonis acu, Phrygioque labore,
Quattuor ingentes Ephyræo ex ære columnæ,
Aurati fulgent quarum alto culmine conii,
Vela ferunt pretiosa, & nobile conopeum.
Sed neque ferventi citiùs de sanguine febris,
Nec dolor abscedit membris, nec pectore curæ,
Textilibus si in picturis aurum inter & ostrum
Jacteris, quàm si plebeia in veste cubaris.
Quod te per nomen jucundum, & fœdera dulcis
Testor amicitia, per sanctæ pignora dextræ,
Per mores, geniumque tuum, miseresce jacentis.
Dumque datur placidos in lucem carpere somnos,
Et tibi lauricomu veniunt infomnia Pindo,
Inspirantque quiescenti nova carmina Musæ,
Dulce aliquid mihi Castalio trans mitte liquore
Perfufum. Forfan vatum Deus, artis & idem
Inventor medicæ, sic me servarit Apollo.

S O T E R I A

P R O

ALEXANDRO VII. P. M.

Virgo Parens (nam Te miserantem incommoda gentis
 Humanæ, gemitusque pios, nunc vota, precesque
 Sollicitas, manifesta fides audisse, Tuoque
 Auspicio Genitorem unâ, Natumque, benigno
 Numine adoratam placidè indulgisse salutem.)
 Dum Tibi lætitiâ insolitâ, plausuque frementes
 Servati circum populi gratantur, & Urbes,
 Atque immortalis solvunt pro munere vota
 Omnibus in templis humiles, atque omnibus aris:
 Me proprio, grandique obstrictum nomine, Virgo,
 Secretum, timidè, ac demisso lumine, pauca
 Murmure quæ tacito possum, tenuique susurro,
 Haud præter solitum facilis, sine reddere, & ultro
 Gaudia nostra simul, simul & tua dona fateri.
 Nam modò tranquillæ medio de fonte quietis
 Quæ subitò curæ exortæ, gelidique timores
 Involvère atro securas turbine mentes!
 Quum procul Hesperia cæli de parte nigrantem
 Exiguo primùm tractu concrefcere nubem,
 Mox latè medium sese proferre sub axem
 Vidimus, & mundi vultum violare serenum.
 Illius objectu, tristi pater obsitus umbrâ
 Phœbus, & obtuso radiorum expalluit auro:
 Afflatuque gravi propiùs, tactuque nocenti
 Substitit, indigno fessus languore, diuque

C

Dea

Delituit, siluitque diu, trepidique micanti
 Mortales meruere nigras sine lumine luces.
 Pallida quæ rerum interea, miserandaque visu,
 Attonitæque Urbis facies, atque Orbis imago!
 Quæ lacrimæ effusæ dirum tremuere periculum!
 Jam fugere unanimes tanto in terrore paratæ
 Aëraque obscurum, viduasque relinquere terras
 Iustitia, & Pietas, & Pax, sanctæque Camœnæ:
 Præsidio si fortè (nefas) patrioque carerent
 Numine ALEXANDRI, namque is certissimus unus
 Solque, Paterque, fovet radiis felicibus orbem.
 Extemplo sedenim Eöum discedere cælum,
 Protinus & clarâ tempestate omnia circum
 Effulsiße, novoque aperiri lumine sidus
 Cernimus, ac timido incerti veneramur honore.
 Illius exortu primo rapidissima longè
 Nubila diffugere, atque atram concedere noctem:
 Continuoque caput nitidum sol aureus altè
 Attollens, cælumque levat, terrasque serenat.
 Quippe fuit, Virgo, Tua lux, & Virginis astrum
 Illud erat. Tua nunc pietas miserata labores
 Indignos, gentesque humiles, gemitusque precantum,
 Optatam niveamque diem, lumenque reducit
 Purpureum, & sævo miseris horrore solutis,
 Sospite ALEXANDRO reddit sua gaudia terris.
 Sed neque tu lacrimas, nec dedignata vocatus
 Diva meos, & ducta imo suspiria corde.
 Victor ego, ante aram voti reus ad Tua supplex
 Numina, quæ donas propria hæc ut munera faxis
 Perpetuâ pietate, novâ prece pronus adoro.

A D

ALEXANDRUM VII. P.M.

M Unere quòd magno cumulas nil tale merentem,
 Quas habeo grates dicere, Musa negat.
 Nam neque Majestas recipit tua, maxime Princeps,
 Exiguum parvi carminis officium;
 Nec nos ter tentare audet tua nomina, culpâ
 Deterere ingenii, nec tua dona pudor.
 Illa altè fundata animus sub pectore adorat
 Semper, & assiduè mens operata colit:
 Quæque intus resonant laudes, & vota, loquuntur
 Lumina, & in mediâ fronte notata leges.

A D E U M D E M.

I Nfolitis urget nivibus dum Juppiter Urbem,
 Et Scythico mordens horrida bruma gelu;
 Exul ab aspectu infelix, Pater alme, beato,
 Atque sacris adytis cogor abesse diu:
 Pelliculam, gelidosque annis fugientibus artus
 Lectulus, aut tepido dum fovet igne focus.
 Cæcus Anaxagoras sit ne, stolidusve videbo,
 Anne furens, nigram quum putat esse nivem;
 Certè nigra cadit mihi nix hoc tempore, & atros
 Improba de niveis reddidit illa dies.

C 2

A D

AD URBEM ROMAM,
 GLEMENTE IX. PONT. MAX.

Renuntiato.

QUæ conjuratas acies evertere ferro
 Et facibus patriam, civesque extrema minantes
 Roma tibi Tyrrhena pio certamine tellus
 Ultra nefas immane suis delevit in agris :
 (Qualia Phlegræos straverunt funera campos)
 Hæc eadem augusto augurio volventibus annis
 Præclarum generosa alto de sanguine IULUM
 Extulit, insolitâ cui cælum & fidera luce
 Nascenti fulsere, novo quum gaudia motu
 Terræque, & maria, atque urbes, ac dædala rerum
 Sensit, & arcano plaufit natura favore.
 Et nunc ille datum egregiis virtutibus olim
 Imperium, fato meritum comitante sequaci
 Accepit, supraque tuas sedet arduus arces
 Aurato in folio, videt unde ab litore utroque
 Omnia sub pedibus, vertique, regique beatis :
 Ingenti unde animo immensum dum amplectitur orbem,
 & sacris manibus rerum dum flectit habenas,
 Infuetum molitur iter, quâ rara priorum
 Fixa notat claris quondam vestigia signis,
 Quâ verum invitat non falso gloria vultu.
 Grandibus ille potens factis, operumque labore
 Magnorum, famam & decus immortale cubili
 Solis ab Hesperio Eöas meditatur ad undas
 Tendere, & Oceani extremos evadere fines.
 Tum si qua est, quæ restat adhuc summotâ, latetque,

Et

Et penitus vasti refugit pars ultima mundi
 Accipiet, laudesque ferens celebrabit in ævum.
 Tuque adeò in partem æterno comes addita honori,
 Dum veteres memor ad factos annosque redibis,
 Atque virùm monumenta, & nomina magna revolves,
 Lumine nunc vero sidus fulgere videbis
 JULIUM, ut astra inter Phœbus micat ipse minora:
 Tale instar nullum invenies, nec talibus unquam
 Auspiciis latè imperium, nomenque tulisti,
 Qualibus antiquos longè superare triumphos
 Apparat, & ferre in cælum tua nomina CLEMENS.

A D

J O A N N E M R H O
 S O C. J E S U,

*Eloquentissimum divini verbi pro con-
 cione interpretem.*

ANtiqua longis obruta sæculis
 Jam nunc refurgit fabula, nobile
 Præstantis inventum magistri,
 Itala quem Samiis arenis
 Tellus relicta vidit Achaico
 Ore edocentem. Scilicet aureas
 Dulcesque demirata Roma
 Eloquii rapientis undas.
 Quin spiret almo reddita lumini
 Mens viva Tulli pectore de tuo,
 Et verba devolvat recenti
 Rhœ sono, dubitare nescit.

C 3

Sed

Sed illa blando protinus avia
 Errore, cæcas ducitur in plagas,
 Nec sentit, imprudens, revinci,
 Mille simul rediisse vitas.
 Nam quid vetustæ tu sapientiæ,
 Quem nunc ab omni tempore non refers
 Virtutis, & doctrinæ, & alti
 Laudibus ingenii per ora
 Latè volantem? dum relegis manu
 Signata quondam Numinis, & pio
 Perfundis interpres nitore,
 Romulidis retegens Olympum,
 Sublimis unde & mentis originem
 Deducis ipsam, cordis & igneum,
 Regnantis & linguæ vigorem,
 Nec niveos aliunde mores.
 Commissa læto planta velut solo
 Novella, rivus quæ trepidat (mora
 Haud longa) per cælum beatos
 Explicuit generosa ramos:
 Et ista sacro non secus in lare
 Firmata, sacrae Matris ab ubere
 Educta, defumit benignè
 A teneris alimenta virtus:
 Nec usque, flammæ clarior in dies
 Ritu, quiescet vivida surgere,
 Tellure dum victrix relictâ
 Ad superos revolarit ignes.

A D

F E R D I N A N D U M

Episcopum, & Principem Paderbornensem.

D E M O R T E

A L E X A N D R I V I I . P . M .

Q Ualem, si Phœbus nunquam rediturus Eōo
 Lumine, in Oceani tinxerit amne facem,
 Terrorem attonito, tenebrasque relinquit in orbe,
 Et flere extinctum tempus in omne diem;
 Confimili terris facie, luctuque relicto,
 Lumen ALEXANDER condidit ecce suum.
 Ne mirare tamen quòd non sanabile vulnus
 Ipse ego non miseror voce, manuque meum:
 Nam fugit, infelix, minui, miserisque levari
 Vocibus, & lacrimis abnuvit usque dolor.
 Nec summum potis est quisquam proferre dolorem;
 Promere qui potuit non fatis, ille dolet.

A D A M I C U M

H E R B I C A S I O N I U M .

Q Uod satis est betæ RECIPES; atque huic adde
 pusillum
 Serpylli, & mentæ, spicam bene olentis & allii,
 Et semen marathri: accedat quem Parma coëgit

C 4

Ca-

Cafeus ovorum croceis, butyrumque vitellis,
 Et piper, & dulci veniens ab arundine pulvis.
 Quæ parco fale cuncta simul continge, simulque
 Contunde, & varios agitans confunde fapores.
 Præterea RECIPERE in cretum sine furfure pollem
 Et laticem, subigenisque solum Cereale rotunda,
 Et super expande intritum; circumque, supraque
 Acta Ceres tegat, & ferclum regale coronet.
 Mox lento prunæ coquat igne artopta. salubrem,
 Prædulcemque cibum, quantum & quandoque libebit
 Sume, dapem memor egregiam monstrantis amici.

 Errata typographica.

Cum accentu gravi lege adverbia subito pag. 3. l. 18. pag. 4. l. 24. & pag. 29. l. 7. Quam p. 3. l. 23. circum p. 5. l. 30. repente p. 11. l. 15. p. 13. l. 1. & p. 19. l. 15. modo p. 19. l. 13. penitus p. 20. l. 8. & p. 33. l. 1. quò p. 20. l. 20. citò p. 21. l. 20. perpetuò p. 29. l. 11. continuò p. 30. l. 16. minimùm p. 30. l. 23. Cum circumflexo leg. Parte aliâ, p. 4. l. 20. & p. 11. l. 7. videre p. 4. l. 26. quâ p. 21. l. 25. & p. 25. l. 11. Inscere comma post olia sua, p. 10. l. 15. post Roma tibi, p. 36. l. 6. post immane, ibid. l. 7. post immortale, ib. l. 26. post Hesperio, ibid. l. 27. post saltos, p. 37. l. 4. post undas, ibid. l. 24. post revinci deli comma p. 38. l. 3. post signis: pone colon pag. 36. l. 23. ibid. l. 24. leg. Quâ vetus.